

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਹੰਸ ਰਾਜ ਖੰਨਾ ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਮਰੀਕਨ ਫਰਨੀਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ ਅਤੇ ਹੋਰ -

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਉਦੈ ਰਾਮ - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰ . 1959 ਦੇ ਸੀਆਰ 380-ਡੀ ਵਿੱਚ 1965 ਦਾ 834-ਪੀ

ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ (1887 ਦਾ 9) - ਸੈਕਸ਼ਨ 17(1) ਉਪਬੰਧ -

ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ, 1887 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੀ ਧਾਰਾ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਤਰਫ਼ਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਇੱਕ ਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ? ਜੇ ਕਿ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਤਰਫ਼ਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੀ ਈਵਰਤੋਂ ਦਿਖਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਠੋਸ ਨਿਯਮ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿ ਕੋਈ

ਕੇਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਜਦੋਂ ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਕਸਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਪਾਸੜ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਅਚਨਚੇਤੀ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

151, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ, ਆਰਡਰ 9 ਨਿਯਮ 13 ਸੀਪੀ ਕੋਡ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਜੀ.ਐਲ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵਾ ।

ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਸਾਂਭਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹੀ।

ਨਿਰਣਾ

ਖੰਨਾ, ਜੇ.— ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰੇਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਸਮਾਲ ਕਾਜ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ (1887 ਦਾ 9) ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਉਪਬੰਧ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਸੈਟਿੰਗ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ? ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟੀ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ:

-

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਮਰੀਕਨ ਫਰਨੀਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ ਅਤੇ ਹਰੀ ਦਾਸ, ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਨੇ, ਰੁਪਏ ਦੀ

ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। 922/8/3, ਉਦੈ ਹਾਮ ਭੂਰਜੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਮਾਲ ਗੈਸਜ਼, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ. ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ 1959 ਨੂੰ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜੱਜ, ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।^{ਇਸ} ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। , ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੇਧ 26 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ। ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ.ਐਲ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਵੱਲੋਂ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਉਦੈ ਰਾਮ ਭੂਰਜੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਰੀਵੀਜ਼ਨ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ 922/8/3 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।

ਉਸੇ ਦਿਨ ਆਰਡਰ 9, ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਨਾਲ 'ਬਾਰੇ' 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। 10.45 a.ta. ਅਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ *ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਤੋਂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।* ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੀਵੀਜ਼ਨ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੀਵੀਜ਼ਨ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵੇਰੇ 10.45 ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਛੇ ਮੇਸ਼ਨ ਕੇਸ ਅਤੇ ਛੇ ਨਿਯਮਤ ਕੇਸ ਸਨ। ਉਸ ਦਿਨ ਦੀ ਕਾਰਨ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ. ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਤਰਫਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ।

ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕੋਈ ਢੁੱਕਵਾਂ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ

ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬੀ.ਡੀ., ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ | ਕਿਊਬੀਜੇ ਇਕਸ਼ਨ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਡੈਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਂਦਾ ਜਾਂ, 'ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ,' ਦੇ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ। ਭਾਗ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"17. (1) ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਉਸ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰ, ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਏਗਾ, ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

2. ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਜੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 ਦੇ ਐਸ. 145 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ IV ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਲੱਭਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ

ਇਹ ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣਨ ਯੋਗ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਫਰਨੀਚਰਿੰਗ ਬਾਰੇ: ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰੀਵਿਜ਼ਨ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਕਸਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਉਪਬੰਧ, ਕੇਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਐਕਸਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਜੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸਦੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਠੋਸ ਨਿਯਮ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੇਸ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਕਸਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰੀਵਿਜ਼ਨ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਚਨਚੇਤੀ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ

ਡਿਕਰੀਟਲ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। .

6. ਇਕਪਾਸੜ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਸੇਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

Disclaimer:

ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Munish Bansal